

1. Referentie

Referentie	Huybregts, I. & Vettenburg, N., m.m.v. Vanspauwen, K. (2002). <i>Mogelijkheden van een fuivenbeleid. Eindverslag.</i> Onuitgegeven onderzoeksrapport, K.U.Leuven, Faculteit rechtgeleerdheid, OGJC.
Taal	Nederlands
ISBN	/
Publicatievorm	Onderzoeksrapport

2. Abstract

Naar aanleiding van een aantal specifieke knelpunten rond het fuifgebeuren in Vlaanderen, drong de Vlaamse Jeugdraad er in het verleden bij de Vlaamse regering op aan om gepaste maatregelen te nemen om het fuiven in Vlaanderen mogelijk te maken zonder al te veel reglementering. Voormalig minister van Jeugd Bert Anciaux liet een onderzoek verrichten over de mogelijkheden van een fuivenbeleid. Aan de hand van dit onderzoek wilde men een antwoord formuleren op de volgende onderzoeksvragen: Wat betekent fuiven voor jongeren? Welke problemen ervaren jongeren als organisator van een deelnemer aan fuiven? Welke voorstellen kunnen ten aanzien van het beleid geformuleerd worden ter vereenvoudiging en oplossingen om tot een betere afstemming van de bestaande wetgeving te komen?

Hiertoe werden volgende acties ondernomen: een brede schriftelijke bevraging van schoolgaande jongeren (13- tot 25-jarigen) en focusgroepen met werkende en werkloze jongeren (18- tot 25-jarigen) omtrent hun beleving van fuiven; focusgroepen met organisatoren omtrent de knelpunten of problemen die ze ervaren bij het organiseren van een fuif; focusgroepen met beleidsmakers omtrent hun beeldvorming en beleid inzake fuiven.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Vrije tijd
Trefwoord(en)	Fuiven, jeugdbeleid, jongeren, vrije tijd

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	Dit onderzoek werd uitgevoerd in opdracht van de heer B. Anciaux, Vlaams minister van cultuur, jeugd, Brusselse aangelegenheden en ontwikkelingssamenwerking en werd bevestigd door de heer P. Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse aangelegenheden, cultuur, jeugd en ambtenarenzaken.
Onderzoeker(s)	Inge Huybregts & Prof. Drs. Nicole Vettenburg, m.m.v. Kris Vanspauwen. OGJC Faculteit Rechtsgeleerdheid K.U.Leuven Hooverplein 10 3000 Leuven Tel: 016/ 32 53 00 Fax: 016/ 32 54 63 http://www.law.kuleuven.ac.be/ogjc/nl/index.html

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Dit onderzoek wil uitzoeken welke maatregelen er genomen kunnen worden om het fuiven in Vlaanderen terug mogelijk te maken zonder al te veel reglementering. Meer concreet wordt het volgende onderzocht: - Wat is de betekenis van fuiven voor de jongere zelf?
-----------------	---

	- Welke problemen ervaren jongeren als deelnemer aan en organisator van fuiven? - Welke voorstellen kunnen ten aanzien van het beleid geformuleerd worden ter vereenvoudiging en oplossingen om tot een betere afstemming van de bestaande wetgeving te komen?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Om een zicht te krijgen op de knelpunten of problemen die fuiforganisatoren ervaren, maakte men gebruik van een kwalitatief onderzoek. Om data te verzamelen, kozen de onderzoekers meer bepaald voor focusgroepen. Deze methode maakt gebruik van de interactie binnen de groep. De onderzoeker bepaalt de focus, brengt topics in maar zijn rol blijft verder beperkt tot die van moderator. In het eerste deel van deze focusgesprekken stond de vraag naar knelpunten die worden ervaren bij het organiseren van een fuif centraal. In het tweede deel werd gevraagd naar suggesties ter verbetering van deze knelpunten. Deze vragen werden open gesteld.
	Om een zicht te krijgen op de beleving van fuiven van schoolgaande jongeren, maakten de onderzoekers gebruik van een bevraging. Deze bevraging gebeurde schriftelijk. Bij het opstellen van de vragenlijst, baseerden de onderzoekers zich op literatuur, bestaande vragenlijsten en focusgesprekken met jongeren en de suggesties van de stuurgroep. De vragenlijst bestond uit vier grote delen: in een eerste deel werden vragen gesteld met betrekking tot de identiteit en de achtergrond, in het tweede deel werden vragen gesteld omtrent uitgaan in het algemeen, deel drie ging verder in op de beleving van fuivers, deel vier werd voorbehouden aan de niet-fuivers.
	Tevens wil men een zicht verkrijgen op de fuifbeleving van werkende en werkloze jongeren. Vanuit de stuurgroep werd beslist om met de bevraging van deze jongeren, de kwantitatieve resultaten uit de bevraging van de schoolgaande jeugd uit te diepen en/of aan te vullen met kwalitatieve gegevens. Er werd beslist om te werken met focusgroepen.
	Een laatste actie omvat het bevragen van (lokale) beleidsmakers. Om zicht te krijgen op hun beeldvorming en beleid inzake fuiven, werd er vanuit de stuurgroep afgesproken om bij de bevraging te vertrekken vanuit de ervaring van fuiforganisatoren. Ook hier werkte men met focusgroepen.
Onderzochte groep	Er werd een onderscheid gemaakt tussen vijf subgroepen: fuiforganisatoren vanuit de jeugdhuizen, fuiforganisatoren vanuit het breder georganiseerd jeugdwerk, onafhankelijke fuiforganisatoren, organisatoren van studentenfuiven en organisatoren van scholierenfuiven. Uiteindelijk namen 10 jeugdhuiswerkers (elke provincie werd vertegenwoordigd), 9 jeugdleden, 6 onafhankelijke organisatoren, 9 studenten en 5 organisatoren van schoolfuiven deel aan deze focusgroepen.
	Er werd geopteerd voor een representatieve steekproef schoolgaande jongeren vanaf het tweede jaar secundair onderwijs tot de leeftijd van 25 jaar. In totaal werden 4290 schoolgaande jongeren bevroegd. Zij waren afkomstig uit het voltijds (66%) en deeltijds (1.8%) secundair onderwijs, het hoger onderwijs buiten de universiteit (21.9%) en het universitair onderwijs (10.3%). 48.7% van de bevroegde schoolgaande jongeren waren jongens, 51.3% waren meisjes. Bijna twee vijfden van de respondenten waren jonger dan 18 jaar. Respondenten met een te hoog percentage ontbrekende waarden werden uit het databestand verwijderd, zo werd uiteindelijk een bestand bekomen met data van 4234 schoolgaande jongeren.
	Werkende en werkloze jongeren participeerden in twee aparte focusgroepen. Het opleidingsniveau van de werkloze jongeren varieerde van lager secundair onderwijs tot universitair onderwijs, hun werkloosheidsduur van 3 maanden tot een jaar. De groep werkende jongeren bestond uitsluitend uit hoger opgeleiden. Hun werkervaring varieerde van een maand tot een jaar.
	Er werd geopteerd voor een gemengde focusgroep, waarin beleidsmakers van verschillende functies en diensten uit verschillende regio's uit Vlaanderen samengebracht werden. Concreet gaat het om politici, controlerende ambtenaren, faciliterende ambtenaren en een adviesorgaan.
Bereik	/

7. Resultaten

Belang en betekenis van fuiven	Vlaamse jongeren vinden fuiven ontzettend belangrijk. Naast bioscoopbezoek is fuiven de meest favoriete uitgaansvorm van Vlaamse (schoolgaande) jongeren tussen 13 en 25 jaar. Fuiven betekent voor jongeren vooral in een gemoedelijke sfeer plezier maken met vrienden op hun favoriete muziek. Jongeren vinden fuiven in eerste instantie belangrijk omdat ze er gewoon veel plezier maken, kunnen dansen en zich kunnen uitleven. Daarnaast hebben fuiven ook duidelijk een sociale betekenis voor jongeren: afspreken met vrienden en nieuwe vrienden leren kennen. Voor vele jongeren volstaat het aanbod in eigen gemeente niet.
Problemen van deelnemers	Ongeveer drie op tien jongeren zijn absoluut niet te spreken over het bestaan van sluitingsuren. Nog eens de helft van de jongeren vindt het bestaan van sluitingsuren niet leuk, maar begrijpt wel dat het nodig is. Bijna een op zes jongeren is wel eens de toegang geweigerd op een fuif. De meerderheid daarvan vermoedt dat dit gebeurde omdat ze te jong waren en/of omdat er al te veel volk was op de fuif. Probleemgedrag op fuiven zich beperkt tot enkelingen Jongeren vinden dat sommige mensen die voor security en controle op fuiven ingezet worden, zich niet zelden een verkeerde houding aanmeten en op die manier alleen nog meer agressie of ander probleemgedrag uitlokken bij sommige fuifgangers. Verder betreuren werkloze jongeren dat de muziek op fuiven vaak te zacht staat. Dit in tegenstelling tot hun werkende leeftijdgenoten die zich wel eens ergeren aan te luide muziek op fuiven, een ervaring die nauwelijks gedeeld wordt door schoolgaande jongeren.
Fuiforganisatoren	Problemen met betrekking tot de regelgeving: Uit de gesprekken blijkt dat organisatoren heel wat klachten hebben omtrent de overreglementering. De veelheid aan eisen en voorwaarden in de wet- en regelgeving maakt het organiseren van fuiven steeds moeilijker. Bij sommigen van hen leeft er ook heel wat onwetendheid, verwarring en misverstanden omtrent de regelgeving zoals bijvoorbeeld omtrent de aansprakelijkheid en beveiligingsdiensten. Bovendien geeft men ook aan dat heel wat wetgeving niet op maat is van het georganiseerde jeugdwerk en kleine of occasionele organisatoren. Een ander knelpunt betreft de omslachtige administratieve verplichtingen die aan fuiforganisatoren opgelegd worden. De lange administratieve termijnen die moeten worden gerespecteerd voor het tijdig bekomen van de nodige vergunningen, (de onzekerheid rond) de lange wachttijden en vooral de grote versnippering van en een gebrekkige coördinatie tussen de verschillende betrokken overheidsinstanties worden daarbij gehekeld. Een laatste klacht was dat heel wat federale en Vlaamse wetgeving te weinig transparant is en te veel interpretatieruimte laat aan de lokale overheden. Daarmee speelt men in de kaarten van onwillige beleidsmakers die jongerenfuiven zoveel mogelijk willen inperken en aan banden leggen. De zalenproblematiek De focusgroepen geven aan dat het aanbod aan goede fuifzalen in sommige gemeenten (veel) te beperkt is. Veel van de bestaande zalen voldoen niet aan de Vlaamse-regelgeving waardoor de mogelijkheden om er te fuiven beperkt zijn. Het valt dan ook te betreuren dat vergunde gemeentezalen vaak niet open staan voor jongerenfuiven. Hoewel het beperkte zalenaanbod herhaaldelijk in verband wordt gebracht met de strenge milieunormen, zijn de organisatoren niet van mening dat de regelgeving moet worden aangepast. Wel wordt verwacht dat de overheid het mogelijk maakt de bestaande zalen conform de regelgeving te maken. Verder pleiten de fuiforganisatoren voor het optrekken van het aantal toegelaten dansgelegenheden in (niet)vergunde zalen van twaalf naar vierentwintig. Verder zouden er heel wat gemeenten ondoordacht investeren in infrastructuur. Negatieve beeldvorming en klachten van buurtbewoners: Wat dit aspect betreft worden er in de meeste focusgroepen zeer genuanceerd gesproken. De meeste fuiforganisatoren geven aan dat ze over de relatie met de buurtbewoners weinig of niets te klagen hebben. Op een aantal hardnekkige klagers na, stellen de buurtbewoners zich

	doorgaans tolerant op, vooral ten aanzien van fuiven door lokale jeugdbewegingen. Straatlawaai, kleine vandalenstreken en achtergelaten vuil komen automatisch op naam van de fuivende jongeren terecht. De klachten neergelegd bij de politie betreffen echter voornamelijk geluidsoverlast. Deze wordt niet zozeer veroorzaakt door de muziek in de zaal maar toekomende, rondhangende en vertrekkende fuifgangers op straat. Alle focusgroepen wijzen de media de vinger als oorzaak van de negatieve beeldvorming. Krantenkoppen die incidenten uitvergrooten, televisiereportages over jongeren die zich schaamteloos overgeven aan vrijblijvende seks en drugs, worden door een onwetende bevolking gemakkelijk en onterecht veralgemeend naar alle jongeren. Ook de overheid speelt hierin een grote rol. Vooral de recente drugnota zet kwaad bloed bij een aantal fuiforganisatoren. Negatieve houding en optreden van politie en beleidsmakers. Uit de gesprekken kwam naar voor dat fuiforganisatoren zich vaak overgeleverd voelen aan de willekeur van sommige lokale beleidsmakers. Dit zou in de hand gewerkt worden door de federale en Vlaamse wetgeving die te veel interpretatieruimte toelaten. Meermaals wordt gemeld dat jongerenfuiven in bepaalde gemeenten gediscrimineerd worden tegenover andere evenementen zoals trouwfeesten, het bal van de burgemeester of carnaval. Daarnaast wordt het optreden van de politie vaak als te repressief ervaren. Security Er leven heel wat misverstanden en verwarring over de wet op de bewakings- en controlediensten. Heel wat fuiforganisatoren menen dat deze wet hen verplicht erkende bewakingsdiensten in te huren. Verder bleken heel wat lokale overheden en fuifzalen maatregelen te suggereren en voorwaarden op te leggen die in strijd zijn met de regelgeving ter zake. Promotievoering Het voeren van promotie voor fuiven geeft voornamelijk problemen bij de affichering. Te weinig plakruimte en het overplakken van affiches zijn frequente klachten.
--	---

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Beleidsaanbevelingen

Ja

10. Samenvatting

De bedoeling van het onderzoek was uitzoeken welke maatregelen er genomen kunnen worden om het fuiven in Vlaanderen terug mogelijk te maken zonder al te veel reglementering. Meer concreet diende volgende onderzoeksvragen onderzocht te worden:

- 1) Wat is de betekenis van fuiven voor de jongeren zelf?
- 2) Welke problemen ervaren jongeren als deelnemer aan en organisator van fuiven?
- 3) Welke voorstellen kunnen ten aanzien van het beleid geformuleerd worden ter vereenvoudiging en oplossingen om tot een betere afstemming van de bestaande wetgeving te komen?

De algemene doelstelling van de bevraging van schoolgaande jongeren was een zicht krijgen op hun beleving van fuiven. Daartoe werd een representatieve steekproef schoolgaande jongeren, vanaf het tweede jaar secundair onderwijs tot de leeftijd van 25 jaar, schriftelijk bevraged.

In totaal werden 4 290 schoolgaande jongeren, tussen 13 en 25 jaar oud, bevraged. Zij waren afkomstig uit het voltijds en deeltijds secundair onderwijs, het hoger onderwijs buiten de universiteit en het universitair onderwijs. Vanuit de stuurgroep werd geopteerd om met de bevraging van deze jongeren de kwantitatieve resultaten uit de bevraging van schoolgaande jongeren uit te diepen en/of aan te vullen met kwalitatieve gegevens. Er werd beslist

om te werken met focusgroepen. Een focusgroep is een groepsinterview waarbij de rol van de onderzoeker en participanten niet beperkt blijft tot vragen stellen respectievelijk antwoorden geven.

De resultaten van voorliggend onderzoek stellen het zeer duidelijk: Vlaamse jongeren vinden fuiven ontzettend belangrijk. Naast bioscoopbezoek is fuiven de meest favoriete uitgaansvorm van Vlaamse (schoolgaande) jongeren tussen 13 en 25 jaar. Ruim vier op vijf jongeren zeggen graag tot zeer graag te fuiven. Ongeveer 85% van alle jongeren zegt wel eens naar een fuif te gaan; een derde van hen doet dit tweewekelijks tot wekelijks; bijna een op twintig fuivers gaat minstens twee keer per week naar een fuif.

Het belang van fuiven voor jongeren blijkt ook uit het gegeven dat voor ongeveer twee vijfden van de jongeren in wier gemeente een zeker aanbod aan fuiven gedaan wordt, zeggen dat dit aanbod niet volstaat. Negen op tien fuivers gaan dan ook geregeld naar fuiven buiten de eigen gemeente; de helft van de fuivers gaat zelfs verder dan buurgemeenten.

Fuiven betekent voor jongeren vooral in een gemoedelijke sfeer plezier maken met vrienden op hun favoriete muziek. Deze aspecten kwamen in meerdere antwoorden als belangrijke dimensies naar voor.

Het belang van fuiven voor jongeren heeft in eerste instantie te maken met de amusementswaarde. Jongeren vinden fuiven in eerste instantie belangrijk omdat ze er gewoon veel plezier maken, kunnen dansen en zich kunnen uitleven. Daarnaast hebben fuiven ook duidelijk een sociale betekenis voor jongeren. Fuiven is onmiskenbaar iets 'met en onder vrienden'. Maar de sociale functie reikt verder dan dat. Fuiven worden ook gezien als een ideale plek om mensen te ontmoeten en nieuwe contacten te leggen. Blijkbaar lenen de sociale regels op fuiven zich daar gemakkelijk(er) toe.

In de keuze voor een bepaalde fuif laten jongeren zich vooral leiden door hun vrienden. Bijna alle schoolgaande jongeren geven aan het belangrijk tot zeer belangrijk te vinden dat hun vrienden mee gaan. Bijna alle jongeren fuiven meestal ook in het gezelschap van een groep vrienden. Ook de werkende en werkloze jongeren bevestigen dat er steeds in groep beslist wordt of men naar een fuif gaat. In tweede instantie bepaalt de muziek de fuifkeuze. Daarnaast speelt de afstand mee in de keuze.

Jongeren evalueren fuiven in eerste instantie op hun amusementswaarde. Ambiance, goeie muziek en de mogelijkheid om veel te dansen zijn voorwaarden voor een goede fuif, aldus jongeren. Vervolgens worden fuiven vooral beoordeeld op sociale kenmerken. Een tof publiek, eens goed kunnen bijpraten met vrienden en de mogelijkheid om nieuwe mensen te ontmoeten bepalen of jongeren een fuif geslaagd vinden. Tenslotte vinden jongeren het belangrijk dat alles rustig en gemoedelijk verloopt om te kunnen spreken van een goeie fuif.

Een eerste vaststelling wat betreft de beleving van de jeugd omtrent fuiven is dat heel wat jongeren niet of onvoldoende aan hun trekken komen in eigen gemeente. Verder zijn ongeveer drie op tien jongeren absoluut niet te spreken over het bestaan van sluitingsuren. Bijna een op zes jongeren is wel eens de toegang geweigerd op een fuif. Werkende en werkloze jongeren vullen aan dat ze zich wel eens ergeren aan ongewenst of probleemgedrag van anderen op fuiven. Toch is men het er over eens dat het probleemgedrag op fuiven zich beperkt tot enkelingen. Een ander aspect dat aan bod kwam in de focusgesprekken met werkende en werkloze jongeren is de inzet van security of controle op fuiven. Men is het er unaniem over eens dat sommige mensen die hiervoor op fuiven ingezet worden zich niet zelden een verkeerde houding aanmeten en op die manier alleen nog meer agressie of ander probleemgedrag uitlokken bij sommige fuifgangers. Verder betreuren werkloze jongeren dat de muziek op fuiven vaak te zacht staat. Dit in tegenstelling tot hun werkende leeftijdgenoten die zich wel eens ergeren aan te luide muziek op fuiven, een ervaring die nauwelijks gedeeld wordt door schoolgaande jongeren.

De problemen die jongeren ervaren bij het organiseren van fuiven worden hieronder beschreven.

Een eerste klacht van fuiforganisatoren betreft de overregulering. Ten tweede wordt in de regelgeving zelden gedifferentieerd tussen het commerciële en niet-commerciële circuit, waardoor heel wat van de gestelde eisen en voorwaarden niet op maat zijn van het georganiseerd jeugdwerk en kleine of occasionele organisatoren. De meeste regelgeving is bovendien federale materie.

Om aan de noden en verzuchtingen tegemoet te komen, is permanente communicatie en overleg over de regelgeving tussen de verschillende overheden essentieel. Deze communicatie dient zowel verticaal (tussen de federale, Vlaamse, provinciale en gemeentelijke overheden) als horizontaal (tussen de verschillende administraties op federaal, respectievelijk Vlaams niveau) te lopen. Om te voorkomen dat Vlaamse en federale wetgeving tegen elkaar indruisen, is een permanent overlegplatform tussen beide overheden mét vertegenwoordigers van provincies en gemeenten essentieel.

Wat de fuifzalen betreft, wijzen jongeren eensgezind op het te beperkt aanbod van goede fuifzalen. Veel van de bestaande zalen voldoen niet aan de Vlaremregelgeving, waardoor de mogelijkheden om er te fuiven beperkt zijn. Het valt dan ook des te meer te betreuren dat vergunde gemeentezalen, zoals gemeenschapscentra en culturele centra, veelal niet open staan voor jongerenfuiven. Hoewel het beperkt zalenaanbod herhaaldelijk in verband wordt gebracht met de strenge Vlarenormen inzake geluidshinder en brandveiligheid, zijn de jongeren niet van mening dat deze moeten versoepeld worden.

Via het Fonds voor Culturele Infrastructuur zijn subsidies mogelijk voor regionale jeugdcultuurinfrastructuur. De verdeling van de middelen die uitgetrokken worden voor het Fonds geschiedt op basis van vooraf bepaalde prioriteiten. Infrastructuur voor jongeren zou een prioriteit moeten zijn. Omdat ze zich niet bewust zijn van het belang van een goede fuifinfrastructuur, gebruiken gemeenten hun trekkingsrecht te weinig voor dit soort infrastructuurwerken.

Het is bijgevolg dringend nodig dat gemeenten zich meer bewust worden van het belang van een goede fuifinfrastructuur. Vergunde zalen moeten opengesteld worden voor alle festiviteiten, ook voor fuiven.

Fuiforganisatoren en andere jongeren geven aan dat ze over de relatie met buurtbewoners over het algemeen weinig of niets te klagen hebben. Op een aantal hardnekkige klagers na, stellen buurtbewoners zich doorgaans tolerant op, vooral ten aanzien van fuiven door lokale jeugdbewegingen. Irritaties en klachten van burens betreffen vooral straatlawaaier, kleine vandalenstreken en achtergelaten vuil op straat.

Opnieuw is preventief overleg en communicatie tussen fuiforganisatoren en buurtbewoners van primair belang. Wat de grotere evenementen betreft, is ook preventieve betrokkenheid van de politiediensten aangewezen. Ook wat toezicht en bemiddeling tussen jongeren en buurtbewoners bij eventuele klachten op de avond zelf betreft, moeten de ordediensten hun verantwoordelijkheid nemen.

Uit de bevraging van fuiforganisatoren en jongeren kwam naar voor dat ze zich vaak overgeleverd voelen aan de willekeur van sommige (onwillige) lokale beleidsmakers. Verder zouden beleidsmakers ook erg gevoelig zijn voor en hun beleid eenzijdig afstemmen op de klachten van buurtbewoners. Daarnaast wordt het optreden van politie vaak als repressief ervaren. Ook dit zou een gevolg zijn van de territoriale uitbreiding van de politiezones, waardoor politiemensen niet alleen geconfronteerd worden met verschillende politieverordeningen in verschillende gemeenten, maar de organisatoren en jongeren uit de gemeente nog nauwelijks kennen en de situatie en buurt ook veel minder goed kunnen inschatten.

In de discussie met lokale beleidsmakers wordt de ervaring van jongeren (deels) bevestigd. Een aantal beleidsmakers gaven onomwonden te kennen dat een repressief fuivenbeleid een must is om de zaak onder controle te houden. Opvallend in de discussie met beleidsmakers was trouwens dat de repressieve houding sterker aanwezig leek bij de politici dan bij de politiediensten die veeleer een pleidooi hielden voor constructief overleg vooraf.

Er leven heel wat misverstanden en verwarring omtrent de wet op de bewakings- en controlediensten. Heel wat fuiforganisatoren menen dat deze wet hen verplicht erkende bewakingsdiensten in te huren. Mede daardoor, wordt het toezicht buiten de fuifzaal veel te vaak uitbesteed aan derden. Veelal wordt de beveiliging niet voldoende doordacht gepland en uitgevoerd omdat het louter wordt aanvoeld als een verplichting. Aandacht voor veiligheid wordt al te gemakkelijk verengd tot controle en security, die vaak niet in verhouding staan met de omvang van de fuif. Vooreerst is het belangrijk dat fuiforganisatoren zelf enige verantwoordelijkheid

opnemen inzake veiligheid op een fuif. Enige sensibilisering van de fuiforganisatoren omtrent de invulling hiervan is hier ook aangewezen. Er zou kunnen voorzien worden in een opleiding voor jeugdwerkers die op fuiven voor de veiligheid willen instaan. Deze opleiding dient, naast de beveiliging, diverse aspecten in te houden zoals het vrijhouden van de nooduitgangen en verzorging van eventuele gewonden. De term ' security' is in dit kader eerder ongepast, daar het voornamelijk de beveiliging impliceert van het gebeuren. De termen ' coach' of ' steward' omvatten een meer algemeen kader en impliceren het instaan voor het welzijn van de bezoekers.

Verder vinden de onderzoekers het aangewezen dat deze vorming op vrijwillige basis aangeboden wordt en dat het als een gepast alternatief kan gezien worden voor het inschakelen van professionele bewaking.

Tenslotte is meer controle nodig door de overheid van professionele bewakingsdiensten, zodat eventuele wanpraktijken in de toekomst kunnen vermeden worden. Een screening van de firma' s met betrekking tot kostprijs en kwaliteit kan hierbij zinvol zijn.